

Usmernenie k uplatneniu § 69 ods. 12 písm. h) a i) zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov

Novelou zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o DPH) bol s účinnosťou od 1.1.2014 rozšírený okruh tovarov, pri ktorých sa uplatňuje tuzemský prenos daňovej povinnosti na príjemcu plnenia (odberateľa). Prenos daňovej povinnosti na príjemcu plnenia je možné uplatniť len v tom prípade, ak dodávateľ a aj príjemca plnenia sú platiteľmi dane z pridanej hodnoty v tuzemsku. Tovary, ktoré sú od 1.1.2014 predmetom tuzemského samozdanenia, sú uvedené v § 69 ods. 12 písm. f) až i) zákona o DPH.

Podľa § 69 ods. 12 písm. h) zákona o DPH platiteľ dane, ktorý je príjemcom plnenia od iného platiteľa dane, je povinný platiť daň vzťahujúcu sa na dodanie **mobilných telefónov**, ktoré sú vyrobené alebo prispôbené na použitie v spojení s licencovanou sieťou a fungujú na stanovených frekvenciách bez ohľadu na to, či majú alebo nemajú iné využitie, ak základ dane vo faktúre za dodanie mobilných telefónov je 5 000 eur a viac.

Podľa § 69 ods. 12 písm. i) zákona o DPH platiteľ dane, ktorý je príjemcom plnenia od iného platiteľa dane, je povinný platiť daň vzťahujúcu sa na dodanie **integrovaných obvodov**, ako sú mikroprocesory a centrálné spracovateľské jednotky, v stave pred zabudovaním do výrobkov pre konečného spotrebiteľa, ak základ dane vo faktúre za dodanie integrovaných obvodov je 5 000 eur a viac.

Pri zatriedení tovarov do kategórie „mobilný telefón“ a do kategórie „integrovateľný obvod“ odporúčame vychádzať z prílohy I k nariadeniu Rady (EHS) č. 2658/87 o colnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzobníku a Vysvetliviek ku kombinovanej nomenklatúre Európskej únie (2011/C 137/01).

1. Zatriedenie mobilných telefónov

V zmysle aktuálne platných vysvetliviek ku kombinovanej nomenklatúre (ďalej len „KN“) k podpoložke KN 8517 12 00, do tejto podpoložky patria telefóny pre celulárne siete, tzv. „**mobilné telefóny**“.

„**Mobilné telefóny**“ majú tieto charakteristické vlastnosti:

- majú „vreckové rozmery“, t. j. ich rozmery pri meraní v najkompaktnejšej forme nepresahujú 170 mm × 100 mm × 45 mm,
- sú prevádzkyschopné bez externého zdroja napájania,
- sú vybavené mikrofónom, ako aj slúchadlom a/alebo reproduktorom, a to v rámci zariadenia ako takého alebo formou snímateľnej náhlavnej súpravy predkladanej spolu s „mobilným telefónom“, na prenos a príjem hlasu umožňujúceho hlasovú komunikáciu,
- obsahujú ďalšie komponenty, ako napr. zosilňovač a telefónnu anténu, ktoré zabezpečujú obojsmerný prenos hlasu na krátke vzdialenosti v rámci siete tvorenej základnými stanicami podpoložky 8517 61, ktoré využívajú frekvenčné pásma pre mobilnú telefóniu,
- ak sú vybavené modulom SIM („Subscriber Identity Module“) rôznych druhov (fyzický alebo softvérový), dokážu zabezpečiť po jeho aktivovaní telefónnu komunikáciu prostredníctvom celulárnych sietí. Môžu umožňovať tiesňové volania bez modulov SIM.

„Mobilné telefóny“ môžu mať aj ďalšie funkcie, ako napr. prijímanie a odosielanie krátkych textových správ SMS („Short Message Service“) a multimedialných správ MMS („Multimedia Messaging Service“); emailov; prepojovanie paketov na prístup k internetu; vysielanie a príjem signálov na určenie polohy; navigáciu, plánovanie trasy, mapy, odosielanie a prijímanie okamžitých správ, VOIP (Voice over Internet Protocol); osobný digitálny asistent PDA („Personal Digital Assistant“); hry; príjem rádiových alebo televíznych signálov; zber dát, zaznamenávanie a reprodukovanie zvuku a obrazu.

Bez ohľadu na tieto doplnkové funkcie funkcia mobilnej telefónie je vo všeobecnosti hlavnou funkciou mobilných telefónov, ktoré vykazujú všetky vyššie uvedené vlastnosti. Je to tak napríklad vtedy, keď funkcia telefónie má prednosť pred všetkými ostatnými funkciami vrátane prípadov, keď sú užívateľovi oznámené prichádzajúce hovory bez ohľadu na práve používané sekundárne funkcie.“

Vo veci nomenklatúrneho zatriedenia mobilných telefónov bolo vydané nariadenie Komisie (ES) č. 717/2009 zo dňa 4. augusta 2009.

2. Zatriedenie integrovaných obvodov

V zmysle poznámky 8 b) k 85. kapitole Vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) č. 1001/2013 zo 4. októbra 2013, ktorým sa mení príloha I k nariadeniu Rady (EHS) č. 2658/87 o colnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzobníku (ďalej len „spoločný colný sadzobník“) sú „**elektronické integrované obvody**“ (položka HS 8542) definované nasledovne:

„**Elektronické integrované obvody**“ sú:

1. monolitické integrované obvody, v ktorých jednotlivé obvodné prvky (diódy, tranzistory, odpory, kondenzátory, indukčné cievky, atď.) sú vytvorené v hmote (hlavne) a na povrchu polovodičového alebo zmesi polovodičového materiálu (napríklad dopovaného kremíka, arzenidu gália, kremík-germánia, fosfidu india) a sú spolu neoddeliteľne spojené;

2. hybridné integrované obvody, v ktorých sú pasívne prvky (rezistory, kondenzátory, indukčné cievky, atď.) získané technológiou tenko alebo hrubo vrstvených obvodov a aktívne prvky (diódy, tranzistory, monolitické integrované obvody atď.) sú získané polovodičovou technológiou, sú spojené prakticky neoddeliteľným spôsobom prepojeniami alebo prepojovacími vodičmi na jednom izolačnom podklade. Tieto obvody môžu tiež obsahovať aj oddelené (diskrétné) komponenty;

3. multičipové integrované obvody skladajúce sa z dvoch alebo viacerých navzájom prepojených monolitických integrovaných obvodov, ktoré sú kombinované prakticky neoddeliteľným spôsobom, tiež uložené na jednom alebo viacerých izolačných podkladoch, tiež obsahujúce montážne rámčeky, ale neobsahujú iné aktívne ani pasívne obvodové prvky.“

V zmysle vysvetliviek KN k podpoložke KN 8542 31 10 a 8542 31 90 sa do týchto podpoložiek KN zatrieduje okrem iného i „**mikroprocesor**“, ktorého definícia termínu je:

„**Mikroprocesory**, tiež nazývané mikroprocesorové jednotky (MPU), sú integrované obvody, ktoré možno definovať ako zariadenia vykonávajúce základné inštrukcie, činnosti a systémové riadiace funkcie. Pozostávajú z nasledujúcich hlavných častí:

- aritmeticko-logická jednotka (ALU),
- príkazový dekodér a programový ukazovateľ,
- riadiaca jednotka,
- vstupná a výstupná (I/O) jednotka, na komunikáciu s ostatnými zariadeniami.

Mikroprocesor môže pracovať len s použitím internej pamäte a externej pamäte alebo iného zariadenia.

Môžu mať jeden alebo viac mikroprogramových pamätí (RAM pamäť alebo ROM pamäte) na príjem alebo uloženie mikroinštrukcií, čím stúpa počet primárnych inštrukcií riadiacej jednotky.

Mikroprogramovateľná ROM pamäť, ktorú môže mikroprocesor obsahovať, má za úlohu uskladnenie základných binárnych príkazov a nie je považovaná za skutočnú programovú pamäť, ktorá ukladá príkazy k činnosti.

Tieto výrobky môžu obsahovať rýchlu vyrovnávaciu pamäť alebo mikroperiférne funkcie.

Patria sem tiež mikroprocesory pre špeciálne aplikácie vo vyhotovení „full custom“, „gate array“ alebo „standard cell“.

Prevádzková kapacita mikroprocesorov znamená dĺžku každého slova (t. j. 8, 16 alebo 32 bitov), ktoré môže register aritmeticko-logickej jednotky spracovať v jednotlivom mikropříkazovom cykle.“

V zmysle vysvetliviek harmonizovaného systému (ďalej len „HS“) k položke HS 8471 je „**centrálne spracovateľská jednotka**“ definovaná nasledovne:

„**Centrálne spracovateľská jednotka** obvykle pozostáva z hlavnej pamäte, aritmetických a logických prvkov a ovládacích prvkov; avšak v rovnakých prípadoch môžu byť tieto prvky vo forme samostatných jednotiek.“

Citované právne predpisy EÚ sú zverejnené na internetovej stránke Finančnej správy.